

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину 6 дин.
на пола године 3 дин.
за стране земље на годину 9 дин.

НЕДЕЉА 14. МАРТА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ДИН. ПРА ОД ВРСТЕ

Претплату ваља слати упућеницом на општински суд
а све кореспонденције на уредника

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се

ОБЈАВА

Суд општине београдске објављује грађанству вар. Београда, да је одбор општински у седници својој од 16. Јануара 1893. год. решио, да се *прирез општине београдске од двадесет осам од сто (28%)* од непосредне порезе, установљен решењем одбора од 30. Марта 1892. год. АБр. 6219, — од првог Јануара 1893. год. *укине*.

Према овоме грађани београдски немају ништа плаћати на име општинскога *приреза* од 1. Јануара 1893. год.

Од суда општине вар. Београда 18. фебруара 1893. год. АБр. 348.

ОБЗНАНА

Дешавало се и дешава се, да сопственици кућа, које су са новим београдским водоводом спојене, а нарочито инсталатери, при инсталисању водовода у појединим зградама, и пре него се инсталација подвргне проби, отворе општинску славину, која се поред водомера налази, и воду употребљавају.

Овакав рад сопственика кућа и инсталатера противан је члану 1. правилника за инталисање водовода по кућама јер и тај део водовода све до места на којем је постројен водомер закључно, својина је општине. Одржавање и руковање са њим само и искључиво врши управа водовода.

Овакав рад инсталатера противан је и чл. 3. поменутог правилника, јер инсталатери су управо дужни, да воде озбиљног рачуна, да при свом раду ни најмање квара водомеру и његовим саставним деловима ма у ком погледу не учине.

Отварање славине општинске пре извршене пробе инсталације и на тај начин употреба воде, носи собом озбиљне последице по сопственика куће, јер не заштићен од могуће поплаве услед непробаних цеви, те и управа водовода у њиховом интересу, а с погледом на чл. 1. и 3. правилника за инталисање водовода, узимаће од сада строго такав рад у оцену, сматраће га као одвајање воде пред водомером, па сопственику куће забраниће употребу воде а

сем тога подврћи и казни по § 326 кривичног закона како сопственика тако и инсталатера.

Бр. 420
12. фебруара 1893.
Београд

Управа водовода

ОБЈАВА

Ради осигурања за калдрмисање у вароши Панчеву у год. 1893. нужног материјала, тако исто и ради осигурања посла око одкопавања, држаће се 24. марта (5. априла) о г. пре подне у 10 сахати у малој варошкој дворани *минуендо* лицитација.

Нуждан је следећи материјал: 76,200 комада тесана камена (¹⁸/₁₈ см. коцке), 61,400 комади тесана камена (полукоцке), 1110 м³ обичног камена и 2894 м³ песка; посла око откопавања има 2536. 31 м³.

Рефлектовати се може укупно на лифоровање материјала и на посао око откопавања, а може се и посебно.

Ливитанти имају пре почетка лицитације 5% од изкљичне цене у име жеобине да положи, коју своту подузетник до на 10% јамчевине има одмах да допуни.

Примају се и по пропису састављене, са биљегам од 50 новч. и 10% јамчевине снабдевене писмене понуде, које се до 23. марта (4 априла) о. г. по подне 5 сати овоме магистрату поднети имају. Оферент мора у свом оферту изрично да изјави, да се лицитационим условима у сваком погледу подвргава.

Закашњено поднешене или са прописаном јамчевином неснабдевене понуде, тако исто и телеграфичне а и оне понуде, у којима таквих услова и израза има, који сумњу побудити могу — неће се узети у обзир.

Опширнији лицитациони услови, нацрти и прерачун могу се за времена званичних часова у муниципалном мерничком звању прегледати.

У Панчеву 25. фебруара (9. марта) 1893. године. 2611|1893.

Адолф пл. Матановић
велики бележник з. градоначеоника

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

7. ВАЖНЕДНИ САСТАНАК

2. марта 1893. год.

Председавао заступник председника члан суда г. Михаило Јовановић од одборника били г. г. Др. Ж. Петровић, Наум Младеновић, Вучко Ц. Илић, Ст. Турчић, Илија С. Рајковић, Спасоје Стевановић, С. Ђ. Јорговић, М. Јовичић, Трифун Ђорђевић, Гргур Миловановић, Сима Р. Обрадовић, Јосиф Б. Хајим, Јовица Барловац, Андра Ђорђевић, Пав. С. Цветковић, Милош Ј. Х. Динић, Дим. Милојевић, Јован Ристич, Ваца Николић, Н. Спасић, Михаило Михаиловић, Драг. М. Настич, Глиша Стојановић, Стеван Ивковић Пера М. Михајловић, Сима Николић, Петар Радовановић, Милија Јаковљевић

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 20. фебруара 1893. год. и примљен је без измена.

II.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд, АБр. 1299, 1218, 1261, акта кварта терзијског управе вар. Београда, АБр. 1206, акт управе вар. Београда АБр. 1237, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица одбор је изјавио, да је Борисав Мицовић доброг владања а да му је његово имовно стање непознато; да су му непознати Никола Митровић трг. помоћник, Кат. — Даринка Јовановић циганка, Давид Бенаројо, келнер, Катица Молнар служавка.

III.

По прочитању молбе Јелене Јанковић овд. СМ 3253 којом тражи уверење о свом сиротном стању, одбор је изјавио, мишљење, да се молитељи може дати тражено уверење.

IV.

По прочитању молбе Андре Јаковљевића практиканта општине београдске АБр. 1384, којом моли тромесечно одсуство ради лечења и да му се плата за то време изда унапред. Одбор је решио, да се молиоцу Андри Јаковљевићу да тромесечно одсуство ради лечења, које ће се рачунати од 15. Марта ове године с тим, да му се плата за ово време изда у напред.

V.

По прочитању молбе Живка Леонковића АБр. 1307, одбор је решио, да се Живко Леонковић ослободи дужности присутничке, а на његово место изабрао Хајима С. Којеца тргов. овд.

VI.

Председништво износи одбору на решење ст. о калдрмисању београдских улица коцкастим каменом што је уступљено на израву Перишону и комп. предузимачима.

По прочитању извештаја грађевинског одељења АБр. 1041 и предлога суда општинског АБр. 1310 — одбор је одлучио, да се уговор закључен, између општине београдске и Перишона и Комп, о калдрмисању улица коцкастим

каменом достави свима одборницима у пренису, а да међу тим одборско повереништво проучи ову ствар и поднесе одбору свој извештај на решење.

За поверенике изабрати су г. г. Драгутин Петровић, Тихомир Марковић, Јеврем Авдоновић, Спасоје Стевановић, Светолик Поповић, Димитрије Милојевић и Јовица Барловац, од којих могу петорица пуноважно радити.

Општински правозаступник и инжењер да се стави овом повереништву на расположење.

VII.

Поводом питања о кадрмисању београдских улица — председништво износи Одбору на решење предлог грађ. одељења о установљењу грађевинског одбора који би имао да руководи и надзирава сва грађевинска предузећа и радове.

По прочитању тога предлога АБр: 1040. одбор је одлучио, да се о овом предлогу у идућој седници решава.

VIII.

Председништво извештава одбор да су стигли рокови општинским плаћањима и да би општина могла својим обвезама на време одговорити предлаже да одбор реши да се општина београдска привремено задужи код Народне Банке Краљевине Србије још са 200.000 динара. По саслушању овога одбор је одлучио, да се решење по овој ствари одложи док суд општински не поднесе одбору тачан извештај о томе: Који се издаци овом позајмицом имају покрити и како би се ова позајмица Народној Банци вратила.

IX.

На предлог г. г. Спасоја Стефановића и Глише Стојановића а уз допуну г. Стевана Турчића одборника одбор је решио, да нарочито одборско повереништво прегледа и проучи установу општинске трошарине и њену организацију, на да поднесе одбору о томе извештај. Тим извештајем да обухвати питање неби ли по општинске интересе боље било да се општинска трошарина да под закуп.

Овове повереништву да су чланови: г. г. Стеван Турчић, Вучко Илић, Михаило Михаиловић, Илија С. Рајковић, и Стеван Ивковић одборници од којих могу тројица пуноважно радити.

X.

Председништво извештава одбор да је се на расписан стечај од 5. фебруара 1893. године АБр. 614. којим се тражила зграда за смештај грађ. одељења и управе водовода. — пријавило више сопственика зграда са понудом, и предлаже да се одреди повереништво, које ће ове зграде прегледати и једну за означену целу изабрати.

По саслушању овога одбор је изабрро г. г. Јовицу Барловца, Симу Р. Обрадовића одборнике и Т. Селесковића управ. инж. одељења да понуђене зграде прегледају и о томе поднесу одбору извештај

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(по сренограф. брлешкама)

Држап 22. Јануара 1893. године

Почетак у 5 часа по подне

(наставак)

Мијаило Павловић. Одговор је чисто и јасно написан а углађен је да лепше и не треба да буде.

Председник. Ја сам се наравно уздржавао од сваког јачег, оштријег израза (чује се: да се ништа не мења; добро је!)

Дим. Милојевић. Ја бих се придружио мишљењу председника да се овај одговор да на прочитање и исправку — ако би било потребе, г. г. Гргуру и Турчићу јер је врло лако могуће да ће Државни Савет, из партиске изопачености, хтети омет да прави што шта, што би нас могло покренути да целу ствар штампамо у новинама те са тога би ваљало да је одговор толико потпун и јасан да се из њега види јасно: да је Државни Савет ово спорио из партиске тесногрудости а не из воље да штити интересе општинске.

Мијаило Павловић. Кад иде један акт Државном Савету, он мора бити написан уљудно, како је написан, а не сме садржавати изразе као што је „партиска тесногрудост“ и т. д.

Председник. Молим вас господо да задовољимо г. Милојевића. Ево ту су г. г. Гргур и Турчић, па нека кажу има ли изражаја у противразлозима, који би претерани били.

Стеван Турчић. Ми налазимо да је добро написано и да може тако отићи без измене. (Усваја се).

ЦАР СИМЕОН-СИНИША НЕМАЊИЋ ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

НАПИСАО
РАДОСЛАВ АГАТОНОВИЋ

(Са једном земљишном картом)

(НАГРАДИЛА ОПШТИНА БЕОГРАДСКА ДРУГОМ ВИДОВАНСКОМ НАГРАДОМ)

МОТО:

„Praecipuum munus annalium reor,
ne virtutes sileantur, utque pravus
dictis factisque ex posteritate et
infamia metus sit.“
Tacit., Ann. lib. III., cap. 65

II.

Рођење Синишино; — Последнице његовога рођења; — Где је живео и васпитавао се Синиша после смрти свога оца до 1347.? — Даље последнице његова живљења.

(наставак)

До скоро се није знало име тој првој жени Дечанскога. Тек године 1891. г. Но-

ваковић пронашао је у једној беговској кући у Цариграду једну стару повељу цара Душана, којом он даје манастиру *Бањском* нека села у баштину: „Ако чедо послушно господи и матери царства ми благочестивой краљици *кира Теодорџ*, и за благословљениа ради и помена и. и т. д.“¹⁾, одакле се очито види, да је у том манастиру гроб „*Кира Теодоре*“ и да је Душановој матери, — доцније ћемо видети да је Душан првенац Дечанскога, — име *Теодора*.

Али зна се, да се краљ Дечански женио више пута; с тога сад настаје питање: колико је времена Стефан живео у браку са првом женом — Теодором? Да видимо.

На три године после свог венчања са, Теодором године 1310. Стеван, због познатих нам узрока, побуни се противу свог оца. Али као што знамо, не успеши у својој намери, он буде ослепљен и послан у Цариград у заточење тасту Милутинову, цару Андронику.²⁾ Ослепљени Стеван провео је у заточењу у Цариграду *седам* година. Можда би још и више тамо остао,

¹⁾ Споменик срп. краљ. акад. IX, стр. 6.

²⁾ Срећк Ист. Срба, II, 221. — Љ. Ковачевића и Љ. Јов. „Истор. срп. нар.“ II, 111.

Сад долази на ред да се одреде лица која ће бити присутници код истражног судије. Ја сам саставио списак по квартовима. Чујте (секретар прочита). Прима ли одбор! (Прима).

Сад долази на ред бирање школског одбора по предлогу председника школског одбора. Чујте то писмо! (Секретар прочита) До сад су била ова лица (секретар прочита чује се: нећ остану иста).

Усваја ли одбор да остану иста? (Усваја).

По писму Главне Контроле има да се изберу два лица за преглед општинских рачуна. Пре је био општин. чиновник Добросављевић. Но тај је одпуштен, и сад треба другог изабрати, а други је био г. Коста Јанковић и он је ту, па нека и даље остане (усваја се). Да ли да ја одредим једног од чиновника. (Врло добро. Усваја се).

Мијаило Мијајловић. Кад дође ред на преглед рачуна цркве Св. Марка, ту треба одредити стручне људе, који ће свему у траг ући, јер нигде нема већих злоупотреба као што тамо има. То је црква богата и ја знам ово отуда што сам био благајник црквени, код мене је била контрола пре месец дана, али није нашла неисправности. Црквени рачуни по свима црквама такви су да ни најстручнији рачуноиспитач не може да ухвати право стање. За то молим да се изберу људи који ће не само бити вредни, но који ће и разумети те њихове рачуне по свима грамама.

Председник. Пардон. Ја сам превидно овде има да бирамо два члана да прегледају рачуне суице, јер су двојица од изабраних дали оставке, а остао је само г. Козлић. Ја мислим да узмемо г. Перу Љубишића и г. Милисаву Миловановића пензионера па и њима по 8 динара да буде дневница. (Усваја се.)

Чујте уверења која се траже. (Секретар прочита).

Сад имамо на реду лицитацију за набавку мекиња за општинске волове (секретар прочита).

Петра Тодоровић. Толика велика сума је сувишна. Ја имам оца трговца и знам да нигде нема, да се говеа редовно хране искључно само мекињама већ се два три пут недељно накрме, а иначе хране се самом травом и другом храном према добу године. Овде има трговаца па и они то знају (чује се није много).

Председник. Одобрава ли одбор лицитацију. (Чује се: да се држи друга усмена) Добро, онда ће се држати друга лицитација.

да испашта горке муке, да 1317. год. не умре тапта Милутинова, царица Ирина, она, која је највише радила, да на престо српски, после Милутина, седне који од њених синова, или да Милутин завлада и цариградским престолом. Тада Милутин посла краљику Симониду у Цариград, на погреб њене матере. Симонида се задржи тамо дуже време, и показиваше знаке, да би се нерадо вратила своме мужу. То наљути Милутина, и он, преко свога посланика, затражи од цара Андроника, да му жену одмах натраг пошаље. Стефан употреби ту прилику, кад је тај Милутинов посланик долазио у Цариград, и преко њега изради, те се ондашњи архимандрит светогорски Данило, заузме код архиепископа *Никодима*, који умоли краља те овај опрости кривицу своје сину, и допусти му повратак у Србију. 1317. године Стефан се, дакле, поврати у своју домовину¹⁾. Данило, бележећи у своје летописеу тај догађај, из-

¹⁾ Срећк. Истор. Срба II, 252—3; Љ. Ковачевића и Љ. Јов. Ист. срп. нар. II, 123. — По *Григорију Цамбаку*: „Цар Андроник посла у Србију игумана манастира панкраторскога, да од свога зета Милутина заште помоћ против Турчина. Тај игуман помири краља са прогнаним сином. (Осјена старих извога, — Раск. 172), као да ту ни Данило, ни архиепископ Никодим нису имали никаква удела, него само овај Грк! Али ми сумњамо у толику бољешност и наклоност срца Андроникова према мукама Стефановим..“

Сад долази питање о школској згради на Енглезовцу. Чујте извештај. (Секретар прочита).

Милија Јаковљевић. Има и једна понуда од Панте Живковића. Молим да се и она прочита (секретар прочита). Он није казао, да ли даје и фуруну. Ако би то дао укупно и преправио могло би бити за два разреда.

Стеван Јорговић. Он има две куће овде. Ту је и фуруна. Лекар каже да је шткодљиво за децу, гди има фуруне за печење хлеба. Тражи 140 динара а може да послужи за два разреда.

Димитрије Милојевић. Нека комисија поново оде и споразуме се са Пантом и да нам у идућој седници реферише.

Илија Јаковљевић. Пошто је комисија један, пут била не треба опет да иде него нека га г. председник позове и саслуша о свему.

Председник. Ова ствар не трпи одлагања него да овластимо комисију. Немојте мене овлашћивати, јер немам кад.

Мијајло Павловић. Ја сам сазнао да је Панта купио све те зграде за хиљаду дуката. Може бити да и више вреди, али опет кад све то Панта да општини за 140 динара месечно то је доста.

Председник. Ако Панта хоће да уступи сву просторију и оправи о свом трошку онда комисија нека се упусти у погодбу до 150 динара месечно и ако престане нек и уговор закључи. Незаборавите да ове цифре нема у буџету, но се мора плаћати из партије за непредвиђене трошкове.

Ловица Барљвац. Онда нека комисија сврши тај посао и нека гледа добру зграду, јер за нашу децу не можемо узети шта било.

Председник. Није овде реч, господо, о поверењу или неповерењу; на против ја са свим верујем да ће комисија извршити своју дужност савесно. Но ја чиним и вас и њу пажљивим на то, да по буџету немамо кредита за плаћање ове кирије, него ће она морати да се плати из партије на непредвиђене трошкове, а та је тако незнатна да добро ваља да водимо рачуна о свакој пари коју дајемо.

Милија Јаковљевић. Хоће ли комисија узети овај стан за годину, две или три године под кирију.

Председник. За 2 године. У комисију да уђу г. Милија Јаковљевић и г. Пера Тодоровић и да цена највећа буде до 150 дин. на месец. Прима ли се! (Прима).

Изволте чути даље:

Секретар чита извешће комисијско о оправи оvd. барјак цамије и набавци потреба за оцу. (Чује се: да се исплати')

међу осталог вели: „и приходитъ къ родителю своему съ сыномъ своимъ Душаномъ и съ нѣкотою малою чедю своихъ“¹⁾ Из овога би се одмах могло поставити питање: да ли је међу оних: „нѣкотою малою чедю“ било и жене Стефанове, Теодоре, коју Данило не спомиње ту, и ако именује изреком сина Душана? Узимајући на ум, да је овај летописац морао бити савремеником овог догађаја, а можда и посматрач дирљивог призора измирења оца са сином, могло би се из тога, што Данило не спомиње „поздружије“ Стефаново, извести: да ње тада није ни било у свити Стефановој. Али није тако било. Ма да Данило не бележи тачно и повратак Теодоре, ипак се данас поуздано зна, да се она тада вратила у Србију, заједно са својим мужем. У поменутој хрисовуљи цара Душана манастиру Бањском, Душан, ређајући која села даје у баштину томе манастиру, вели најзад: „И сиа вса приложитъ въ помень господжди и матери царства ми кира Теодорк, им же ии буди вѣчнал паметъ, аминъ.“ А из овога се даје закључити: да је „кира“ Теодора умрла у Србији, по повратку своје из Цариграда, и да је њено тело сахра-

Стеван Турчић. Овде имамо пред собом један акт честитих наших грађана, ваљаних Срба и великих патриота, којим предлажу, да одобримо овај издатак на оправку и уређење цамије овдашње. Како тај издатак има да се учини на цамију, у коју, поред наших суграђана који овде бораве, долазе и многи Босанци и Херцеговци, који пролазе за Цариград и враћају се натраг, то га ми треба да учинимо с драге воље те да и овом ирилично покажемо, да престоница Србије није никако неосетљива према мухаме данској вери у којој има тако много наше браће и да она гаје идеју велико српску и стоји на челу мисли уједињења Српства. Ја мислим да прихватимо овај предлог оберучке и да покажемо да смо достојни представници престонице српске, која стоји на челу свију српских вароши колико их год има у Србији и у осталим српским земљама. (Одобрава се једногласно).

Председник. Одобравате ли ово из ванредног прихода? (Одобрава се).

Ја бих вас молио да овластите суд општински, да све оне суме по позицијама на којима би се уштедило као нпр. код чиновничких плата итд. пренесемо у приход партије на непредвиђене ванредне потребе. (Прима се).

Сад долази избор благајника. Ви сте ономад у седници овластили ме да одредим једну ужу комисију од одборника која ће да процени све молбе поднесене услед нашег огласа у новинама да тражимо благајника. Као што вам је познато, пријавило се више лица и одбор је расматрао и молбе и уверења и понуђену кауцију и — све. Чујте његов извештај. (Секретар прочита). Као што видите било је 11 молаба и од тих једногласно је изабран и предлаже се на потврду за благајника г. Мијаило Стевановић, благајник управе вароши Београда у пензији,

Мијаило Павловић. Част и поштовање тој личности коју ужи одбор предлаже, ја немам ништа против ње али би молио одбор, да са извесних разлога која ћу поменути има стрпљења саслушати ме неколико минута.

Међу осталим који су се пријавили за ово благајничко место, чуо сам да је и Мијаило Кретић. То је, господо, Мијаило Кретић који је 20 година био благајник у овој општини, који је служио онда кад је општина сама купила данак и он је увек имао исправне како рачуне тако и касу. Са тога ја држим да не би одбор погрешно да једноме таквом раднику, који је 20 година општини на услузи био, и који нема од државе никакве своје пензије, — да службу. Тиме би одбор показао колико је племенит и колико уме да цени савесни рад у служби општинској. Све што је потребно, па и гаранције које се траже он нуди, па и с те стране нема се шта да примети

Милија Јаковљевић. Ја мислим да би тре-

њено у том манастиру Бањском. Јер, зашто би ако тако не би стајало, Душан давао баш том манастиру оне баштине „въ помень господжди и матери царства“ му? Питање је само: кад је умрла краљица Теодора? Г. Новаковић се потрудио, да нам изнађе и годину њене смрти. По њему, „смрт мајке Душанове догодила се од прилике у току прве године краљевања Ст. Дечанскога, 1321., или у почетку 1322. год.“¹⁾ Кад се сравни година њена венчања за Стефана, и година њене смрти, види се, да брак њихов није био дужи од *петнаест* лета.

Краљ Ст. Дечански није дуго могао остати удовцем. Дошавши на престо свога оца после његове смрти, Дечански је имао да издржи не малу борбу са претендентима о српски престо, са своја два брата: Владиславом и Константином. С тога се он за читава два месеца, од кад је формално узео у своје руке скиптар свога оца, није могао венчати за краља. Ну срећно савладавши оба своја супарника, Стефан сврши и тај чин 6. јануара 1321. год. на Богојављење. Ну док је он водио борбу са својом браћом, на југо-западном крају своје

бало да се прочитају све молбе како би ми могли да ценимо и друга пријављена лица, а не само једно.

Дим. Милојевић. Господо, одбор је изабрао петоро њих који су имали да прегледе и оцене молбе свију тих пријављених лица и да реферише који је од њих најподеснији за ово место. Ми смо то учинили и предлажемо вам г. Мијаила Стевановића. Према вашој жељи: да се сад у одбору све то решава, излишно је било одређивати ужи одбор него изнети ствар овде па да говоримо 4 дана! Но пошто смо ми добили поверење одборово, ја мислим да треба одбити захтев о читању свих молаба:

Јован Ристућ. И ја се слажем с Милојевићем кад смо одредили ужи одбор ми треба и да му верујемо.

Стеван Турчић. Ја веома ценим разлоге, које је изнео г. Мијаило Павловић и зајста то његово поштовање према раду и заслугама бив. благајника општинског г. Кретића, то је похвале достојно. Но ја као члан повереништва могу вам рећи: да смо доста свестрано процењивали квалификације свих 11 лица, која су се била пријавила за место благајника, и да смо нашли да се пријавило неколико у истини ваљаних. Међутим је и г. Кретић веома одличан компетент. Но после дугог размишљања и саветовања ми смо дошли до закључка, да општина мора имати млађу и окретнију снагу, а каква је снага г. Стевановић, ја ћу вам прочита један акт министарства финансија под Бр. 320 од ове године. (Чита).

Господо, кад смо све молбе прочитали па дошли на ову Мијаилову, ми смо видели да је он млад човек, да је потпуно спреман да врши дужност благајника и да има потребну кауцију на смо га једногласно изабрали као човека најспособнијег. Зато вас молим, кад сте нам већ поклонили ваше поверење, да нам и предлог усвојите.

Председник. Усвајате ли, господо, предлог ових 5 повереника из одбора? (Усвајамо).

Сад имамо да изберемо правозаступника за београдску општину. То је право одборово. Правозаступника морамо имати и због тога, што је регулациони фонд прешао у општинске руке.

Пријавили су се: г. Тома Марковић, г. Димитрије Тадић г. Др. Гођевац, г. Милан Марковић и г. Сандић. Више нема никог.

Трифун Ђорђевић. М је је мишљење да се прими г. Гођевац.

Андра Ђорђевић. Је ли то адвокат са сталном плаћом. (Јесте) Онда ја мислим да ни један

краљевине изгуби *драчку* област, којом за- влада тарентински кнез *Филип*. Стефан је савладавши све препреке, које су му сметале, да на престо очев дође, покушао, да мирним начином врати изгубљену област. То је мислио постићи женидбом. Он запреси руку *Влашке*, кћери Филипове, надајући се, да ће таким начином не само повратити изгубљене земље, већ да ће и на западу стећи чврста пријатеља против Византије¹⁾. То је било одмах у почетку 1323. године²⁾. Али све до 4. августа исте године, та ствар није била свршена; јер тада Дубровчани одлучују у већу, да пошљу посланике у Апулију: „да расправе и у ред доведу ту несвршену женидбу.“ Види се дакле да је преговарање о тој женидби ишло доста споро и тешко. Узрок томе поглавито лежаше у томе, што краљ Дечански није могао на тај начин да поврати *драчку* област³⁾; а можда и у томе, „што је Стефан био слеп и стар“⁴⁾

¹⁾ Caroli du Fresne, domini du Cange — „Fam. dalmatinae“, § LIX. p. 59.—60.

²⁾ Споменик IX. стр. 4.

³⁾ Љ. Ковачевић и Љ. Јов. Истоп. Срба II. 116.

⁴⁾ Срећковића Истоп. Срба, II. 279.

(наставиће се)

не може да буде примљен док се не одрече адвокатури. С тога треба е оним кога примимо условити и ово да напусти адвокатуру приватну.

Димитрије Милојевић. Па кад би тако било, то би таки исти случај требао да буде са адвокатом код Задруге и код Народне Банке. С тога ја сумњам да се то тако разуме као што каже г. Андра. Општина има толико посла, да јој не треба сталан адвокат као чиновник, него му извесну суму плаћа годишње за случај спорова које буде с ким имала, а међу тим да он може и свој посао радити.

Андра Борђевић. Ја мислим да се расписе стечај па се може пријавити који од пензионисаних способних судија који ће боље по адвокат радити. Овако како је сад урађено ја непримам и не дам да се против закона ради. Мој је предлог да општина стави и услов да не може бити адвокат, јер такав који је сталан може по потреби и друге послове радити.

Петра Тодоровић. Држим, да међу нама нема ни једног који би хтео што против закона. Па ипак сам ја за то да се адвокату даде стална плата и ако ни мени није свеједно да ли ћу учинити што против закона. Ево како ја сматрам ову ствар. Има закона, да адвокат не може бити под сталну плату код никаквог друштва; па ипак је то ушло у праксу. Н. пр. једна фирма узме адвоката и плаћа му годишње хиљаду динара да јој врши све послове са властима. Држим, да госнода адвокати који практикују имају врло много оваких кућа овде и на страни, као што то имају и лекари, дакле према послу и величини рада одређује му се и награда. Тако исто и ми можемо према послу одредити награду јер и општина се овде појављује као приватна личност.

Држим да и адвокати знају ту одредбу закона и нико од њих не замишља да изиграва закон, него су сви то узели с те стране као с приватних што раде. И ја тако сматрам ово а не као гажење закона.

(свршиће се)

Књижевни оглас

Изашла је из штампе књига

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ - СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Ђулић

(С једном генеалогском таблицом)

Цена 1 динар

Књига је ова награђена од општине београдске првом видованском наградом од 1892. г. према оцени академског савета Вел. Школе као ваљана и корисна књига.

Прештампана је из подлистка „Београдских општинских новина“ о трошку општине београдске.

ПОПЛАВА

НОВЕЛА Емила Золе

Цена 30 п. д.

Ни једноме писцу није пошло за руком, да тако верно опише поплаву, као што је то учинио Емил Зола у овој својој новелици. Читајући је, вама се чини као да чујете брујање и хуку таласа, као да видите страховиту бујицу, како руши и носи све на што наиђе и вама се и нехотичце отима из груди узвик: „Сграшан си Боже у гневу свом!“

Ова књига може се добити у књижарници

Д. М. Ђорића у Београду

и у осталим добро уређеним књижарницама

Изашла је нова књига ОД СРЦА — СРЦУ

пише Јан. М. Веселиновић

Илустровао С. Никшић-Дала

СА ПЕТ СЛИКА И ИЛУСТ. КОРИЦАМА

Добричине — Паћеник — Робијашица —
Пустињик — Божићна радост

Цена 1 и по дин. на 5 књига једна бесилатно

Место новаца могу се послати и марке.

Књиге шаљемо поштом о нашем трошку.

БЕОГРАД

Књижара В. Валожита

НАРЕДБА

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438, члана 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12. Маја 1890. год. АБр. 839, и 11. Јуна 1892. год. АБр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10. Новембра 1892. год. Бр. 19.975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти, да у његовом локалу какво страном лице даје претставе и друго томе подобно а не увери се да је дотично лице поред дозволе добијене од управе вароши Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I.

- а, За свирање муш. оркестра по кафанама, бангама и т. д. од концерта до 3 д.
б, За свирање са певањем вештака од 1 концерта 5 д.
в, За свирање женског (оркестра) дамен-капеле 20 д

II.

- а, За игранку у локалу I-ог реда 15 д.
За игранку у локалу II-ог реда 10 д.
в, За игранку у локалу III-ег реда 5 д.

III.

- а, За панораму на дан 5—10 д.
б, За разне претставе и показивање вештина, дневно 10—50 д.
в, За менаџерије и музеуме 5—15 д.
г, Циркуе од претставе 10—20 д.
д, За забаве „Тингл-Тангл“ т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечера 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решаваће општински Суд засебно.

V.

Сем овога наплаћиваће се још половина од гореозначене таксе у корист краљ. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. АБр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМНИЧАРСТВО:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0.20 д.
б) За неузидан шпархерд 0.20 д.
в) За узидан 0.40 д.
г) За велики узидан шпархерд у гостионици 0.50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0.20 д.
ђ) За чишћење простог димњака 0.10 д.
е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пењима 0.10 д.
ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пењима 0.20 д.
з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0.75 д.

II. ПРАЖЊЕЊЕ ПОМИЈАРА И НУЖНИКА:

- а) Од кубног метра 10.00 д.
б) Од акова 5.50 д.

III. ПСЕТАРИНА:

- а) Марка за панче за годину дана 3.00 д.
б) Обнављање изгубљене марке стаје 1.00 д.

IV. ГРОБАРИНА

- а) Гроб за децу 7.00 д.
б) Гроб за одрасле 12.00 д.
в, Мала гробница 555.52 д.
г, Велика гробница III реда 998.39 д.
д, Велика гробница II реда 1099.32 д.
е, Велика гробница I реда 1684.57 д.

V. МРТВАЧКА КОЛА:

- а, Мртвачка кола стара са 2 коња 12.90 д.
б, Мртвачка кола са анђелима са два коња 24.90 д.
в, Мртвачка кола нова са 2 коња 36.90 д.
г, Мртвачка кола нова са 4 коња 72.90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ТУБРЕТА

за квартове: Савамаложки, Теразијски, Врачарски и Варошки.

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0.25 п. д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазином 0.70 п. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1.50 п. д.

За квартове: Дорђолски и Палилулски.

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0.20 п. д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином 0.60 п. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1 дин.

Од суда општине београдске 28 Августа 1892. год. АБр. 9449.